

[Statsministeren]

anciennitetstillæg bevarer deres realløn og deres indkomsts købekraft, og det er dog faktisk første gang siden midten af 1970'erne.

Det store reallønsfald for de offentligt ansatte fandt sted i perioden fra 1975 til 1982. Det skal vi også huske i denne tids berettigede debat om de offentligt ansattes lønvilkår. De skævheder, der er opstået i lønudviklingen siden midten af 1970'erne, kan vi jo ikke rette fra den ene dag til den anden, men der skal ikke være tvivl om målet. Det er regeringens opfattelse, at de offentligt ansatte over en længere periode skal være lønmæssigt lige så godt stillet som de privat ansatte, men jeg tror, den opgave kun kan løses, hvis lønsystemerne gøres betydeligt mere smidige og fleksible.

Det andet meget vigtige tema i hr. Svend Auken's tale var spørgsmålet om regeringens økonomiske politik. Her blev brugt kraftige ord, og jeg tror, hr. Svend Auken har svært ved at overbevise ret mange ud i befolkningen om deres berettigelse. Hr. Svend Auken svang sig op til at sige: regeringens økonomiske politik er forlist totalt! Det var alligevel meget.

Vi har selv påvist, at vi ikke er tilfredse med alle udviklingstræk. Der er opgaver, som endnu er uløst, og dem er der brug for at vi tager hårdt fat på. Så gik ellers det hele på, at regeringen har fået en stor chance med det økonomiske opsving.

Må jeg gøre opmærksom på, at i Nord- og Vesteuropa steg industriproduktionen fra 1982 til 1985 kun med 2,3 pct. om året. Det var altså de andres gennemsnit fra 1982 til 1985, stærkere har opsvinget ikke været i verden omkring os, men i Danmark har vi dog immervæk præsteret en stigning i vores industriproduktion fra 1982 til 1985 på 6 pct. om året.

Det er altså ikke konjunkturerne i udlandet, som har drevet opsvinget igennem hos os. Det er i høj grad den politik, vi selv har ført, og ikke mindst indkomstpolitikken, den faste kronens politik, halveringen af renteudgifterne osv.

Ser vi så på arbejdsløsheden, ja, så steg den desværre i Nord- og Vesteuropa fra 1982 til 1985 samlet fra 9,5 pct. til 11,2 pct., men vi ved jo alle, at i Danmark lykkedes det at få arbejdsløsheden bragt til fald. Arbejdsløsheden er faldet med ca. 60.000 i de 3 år. Det mener jeg er væsentligt.

Og så skal jeg bare sige til sidst, at hvis man vil hævde, at regeringens økonomiske politik er forlist totalt, hvordan kan man så få det til at passe med Danmark i forhold til den øvrige verden? Jeg skal ikke repetere alle de økonomiske udviklingstræk, men må jeg bare minde om 4 kendsgerninger.

1) Danmark er det eneste land i Europa, som har oplevet en kraftig nedgang i ledigheden. Arbejdsløsheden i Danmark er siden 1984 faldet med 15 pct. Den er steget i den europæiske OECD-familie. 2) Eksporten i Danmark vokser ikke langsommere end eksporten fra de lande, vi normalt sammenligner os med, men vi ved, at på grundlag af Danmarks store, gamle gæld er denne stigning ikke tilstrækkelig, og det er baggrunden for, at regeringen nu intensiverer alle sine bestræbelser for at få endnu mere gang i erhvervslivet. 3) Intet andet OECD-land har haft en renteudvikling, der overhovedet kan sammenlignes med den gode danske udvikling. Og endelig 4) Den økonomiske vækst i Danmark i de sidste år har simpelt hen været den stærkeste i Europa.

Hvis man vil sige, at dette er et udtryk for en økonomisk politik, som er forlist, ja, så er det jo i virkeligheden en kompliment. Kendsgerningerne er rigtig gode, når vi skal karakterisere Danmarks økonomi netop nu. Vi har ét stort uløst ubalanceproblem, og det er betalingsbalancen. Det skal vi arbejde intenst med, det gør regeringen, og vi opgiver ikke, før vi også har fået ligevægt på vort lands betalingsbalance.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Af hensyn til debatten her i anden runde vil jeg da godt opfordre statsministeren til nærmere at uddybe, hvilken længere periode de offentligt ansatte skal have reguleret deres lønforhold i. Det synes jeg det ville være meget rart for den debat, som skal køre nu, at statsministeren giver udtryk for. Er det en 25-årig periode, er det en periode på 25 måneder, eller er det endnu kortere tid?

Så jeg vil godt gentage det spørgsmål, som jeg stillede finansministeren. Det kan være, statsministeren vil svare på det. Vil finansministeren i løbet af sommeren tage nogle ekstraordinære initiativer til, at folketingsbeslutningen af 10. maj 1984 bliver opfyldt, sådan